

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v dedičskej veci po poručiťke **B. S.**, zomrelej **X.**, naposledy bytom v **B.**, o **prejednanie dedičstva**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. D 35/1993, o dovolaní dedičov **R. V.**, rod. **S.**, bývajúcej v **B.**, **R. S.**, bývajúceho v **B.**, **M.**, rod. **S.**, bývajúcej **B. a A. P.**, rod. **S.**, bývajúcej v **B.**, zastúpenej **JUDr. M. H.**, advokátom v **B.**, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 18. decembra 2012 sp. zn. 2 CoD 9/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní dedičov **R. V.**, rod. **S.** a **R. S.** **z a s t a v u j e .**

Dovolanie dedičov **M. H.**, rod. **S.** a **A. P.**, rod. **S.** **o d m i e t a .**

Účastníkom nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava I uznesením z 23. decembra 2011, č. k. D 35/1993-376 určil všeobecnú hodnotu dedičstva po poručiťke v sume 1 862,50 €, jeho čistú hodnotu sumou 1 862,50 €, nakoľko dlhy dedičstva nezistil žiadne a nadobudnutie dedičstva vyporiadal tak, že nehnuteľnosti, nachádzajúce sa v katastrálnom území **K.** ako parcely registra „**X.**“ evidované na mape určeného operátu č. **X.**, záhrady vo výmere **X. m²** pod **B. v 2/6-inách** a pod **B. v 3/6-inách**, zapísané na Liste vlastníctva č. **X.-čiasť**, parcely č. **X.**, lesné pozemky vo výmere **X. m²**, pod **B. v 251/471630-in**, zapísané na Liste vlastníctva č. **X.-čiasť**, parcely č. **X.**, orná pôda vo výmere **X. m²**, parcela č. **X.**, orná pôda vo výmere **X. m²** pod **B. v 1/3-ine** a pod **B. v 1/3-ine**, zapísané na Liste vlastníctva č. **X.-čiasť**, parcely č. **X.-orná pôda** vo výmere **X. m²**, parcela č. **X.**, orná pôda vo výmere **X. m²**, parcela č. **X.**, orná pôda vo výmere **X. m²**, parcela č. **X.**, orná pôda vo výmere **X. m²**, zapísané na Liste vlastníctva č. **X.-čiasť** pod **B. v 1/3-ine**, pod **B. v 1/3-ine**, parcely č. **X.**, orná pôda vo výmere **X. m²**, pod **B. v 5/48-in**, pod **B. v 5/48-in**,

zapísané na Liste vlastníctva č. X.-čiasočný, parcela č. X., orná pôda vo výmere X. m², pod B. v 1/21-ine, pod B. v 1/21-ine, zapísané na Liste vlastníctva č. X.-čiasočný, parcely č. X., orná pôda vo výmere X. m², parcela č. X., orná pôda vo výmere X. m², parcela č. X., orná pôda vo výmere X. m², parcela č. X., orná pôda vo výmere X. m², parcela č. X., orná pôda vo výmere X. m², pod B. v 2/3-inách, zapísané na Liste vlastníctva č. X.-čiasočný, parcely č. X., trvalé trávnaté porasty vo výmere X. m², parcela č. X., trvalé trávnaté porasty vo výmere X. m², parcela č. X., orná pôda vo výmere X. m², parcela č. X., orná pôda vo výmere X. m², parcela č. X., orná pôda vo výmere X. m², pod B. v 1/3-ine, pod B. v 1/3-ine, zapísané na Liste vlastníctva č. X. parcela č. X., orná pôda vo výmere X. m², zapísané na Liste vlastníctva č. X. pod B. v 1/3-ine, pod B. v 1/3-ine, parcela č. X. vo výmere X., lesné pozemky vo výmere X. m², pod B. v 251/471630-ín, zapísané na Liste vlastníctva č. X.-čiasočný, spoločné nehnuteľnosti podľa zákona č. 181/1995, parcela č. X., orná pôda vo výmere X. m², komasačný hárok X., PKV X., stav podľa údajov C KN, parc. č. X., orná pôda vo výmere X. m² v 1/1-ine, nadobúda R. V., rod. S., nar. X., bytom v B. v celosti s tým, že v prípade predaja nehnuteľností je povinná vyplatiť dedičov z kúpnej ceny podľa ich zákonných podielov, ďalej nehnuteľnosti nachádzajúce sa v katastrálnom území K. ako parcely registra „X.“, evidované na mape určeného operátu, parcely č. X., záhrady vo výmere X. m² pod B. 8/24-ín, zapísaná na Liste vlastníctva č. X.-čiasočný, nadobúdajú R. V., R. S. v 34/480-ín, M. H. v 34/480-ín, A. P. v 24/480-ín a V. V., C. V. a A. J.V. v 34/1440-ín. Parcelu č. X., zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m², zapísanú na Liste vlastníctva č. X.-čiasočný pod B. v 4/24-ine a pod B. v 4/24-inách, nachádzajúcu sa v katastrálnom území K. nadobudli R. V., R. S. a M. H. v 17/96-ín, A. P. v podiele 12/96-ín a V. V., C. V. a A. J.V. v podiele 4/72 a v 1/288-ine, parcelu č. X., zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m², zapísanú na Liste vlastníctva č. X.-čiasočný pod B. v 4/24-ine a pod B. v 4/24-inách, nachádzajúcu sa v katastrálnom území K., nadobudli R. V., R. S. a M. H. v 8/120-ín a v 2/480-ín, A. P. v podiele 6/120-ín a V. V., C. V. a A. J.V. v podiele 8/360 a v 2/1440-ín. Hnuteľné veci – pohľadávku poručiťky voči Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky titulom priznaného odškodnenia podľa § 23 ods. 1 písm.a/, c/ zákona č. 119/1990 Zb. v hodnote 13 868 Kčs (Sk), t. j. v hodnote 460,33 € s príslušenstvom nadobudli R. V., R. S. a M. H. každý v sume 97,82 €, A. P. v sume 69,06 €, V. V. v sume 32,61 €, C. V. a A. J.V., každý v sume 32,60 €, pohľadávku voči Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky titulom priznaného odškodnenia podľa § 23 ods. 1 písm.a/, c/ zákona č. 119/1990 Zb. v hodnote 13 362 Kčs (Sk), t. j. v hodnote 443,53 €

s príslušenstvom nadobudli R. V., R. S. a M. H. každý v sume 94,25 €, A. P. v sume 66,54 €, V. V., C. V. a A. J.V., každý v sume 31,42 €, pohľadávku voči Slovenskému pozemkovému fondu, regionálny odbor, titulom zloženia finančnej náhrady za poručiťku do depozitu za vyvlastnené pozemky na základe vyvlastňovacieho rozhodnutia v hodnote 28 880 Sk, t. j. v sume 958,64 € s príslušenstvom nadobudli R. V., R. S. a M. H., každý v sume 203,71 €, A. P. v sume 143,79 €, V. V. a C. V. v sume 67,91 € a A. J.V., každý v sume 67,90 €. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil právne ustanovením § 175m, veta prvá, § 23, § 175q ods. 1 písm.d/ O.s.p. a vecne tým, že dedičia dedičskú dohodu neuzavreli a preto nadobudnutie dedičstva bolo potvrdené v zmysle výrokovvej časti uznesenia. V dôvodoch svojho rozhodnutia ďalej uviedol, že poručiťka zomrela ako vdova so zanechaním závetu a listiny o vydedení a dedičmi zo strany zákona v prvej dedičskej skupine podľa § 473 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa stali : R. V., rod. S. – dcéra poručiťky, R. S. – syn poručiťky, M. H. – dcéra poručiťky, A. P., rod. S. – dcéra poručiťky, dedičia po nebohej dcére poručiťky Ľ. V. : V. V., rod. V., manžel nebohej dcéry poručiťky, C. V., rod. V., vnučka poručiťky a A. J.V., rod. V., vnuk poručiťky, každý rovnakým dielom, pretože vyhlásili, že dedičstvo neodmietajú, sú spôsobilí dediť a započítanie na dedičský podiel do úvahy neprichádza. Poukázal na skutočnosť, že dedičské konanie bolo prerušené právoplatným rozhodnutím, č. k. D 35/1993-66, ktorým bolo uložené zákonnej dedičke A. P. podať návrh na určenie platnosti závetu zo dňa 11.11.1982, pričom konanie bolo uznesením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 7 C 136/1995 zastavené z dôvodu späťvzatia návrhu dedičkou a vzhľadom na uvedené mal za to, že ak sa účastníci nedovolali absolútnej neplatnosti závetu, je listina v časti závetu platná a dedička opomenutá touto listinou sa dovolala relatívnej neplatnosti. Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí ďalej uviedol, že poručiťka listinou zo dňa 11.11.1982 vykonala vydedenie potomka, dcéry A. P. a vzhľadom na to, že v čase spisania uvedenej listiny (závet, listina o vydedení), inštitút vydedenia zavedený nebol, keď k jeho opätovnému zavedeniu došlo zák. č. 131/1982 Zb. dňom 1.4.1983, túto skutočnosť vyhodnotil tak, že listiny o vydedení vyhotovené pred účinnosťou tohto zákona sa posudzujú podľa doterajších predpisov, t. j. ku dňu 11.11.1982 a vzhľadom na úmrtie zákonného a závetného dediča Ľ. (správne Ľ.) V. (ktorá dedičstvo neodmietla a nenamietala absolútnu a relatívnu neplatnosť, čím závet uznala platným) sa dedičmi zo závetu stali : R. V., rod. S. – dcéra poručiťky, R. S. – syn poručiťky, M. H. – dcéra poručiťky, A. P., rod. S. – dcéra poručiťky, dedičia po nebohej dcére poručiťky Ľ. (správne Ľ.) V. : V. V., rod. V., manžel nebohej dcéry poručiťky, C. V., rod. V., vnučka poručiťky a A. J.V., rod. V., vnuk poručiťky. O povinnosti dedičov zaplatiť notársku

odmenu v sume 28,21 € a náhradu niektorých hotových výdavkov v sume 71,40 € odôvodnil právne ustanovením § 12, § 13, § 18 vyhl. č. 31/1993 Zb. o odmenách a náhradách hotových výdavkov notárov a vecne odôvodnil tým, že základom poplatku je suma 1 862,50 €. Náhradu hotových výdavkov odôvodnil vecne tým, že tieto pozostávajú z poštovného 13x obyčajná zásielka v hodnote 0,40 €, 43x doporučená zásielka v hodnote 1,40 €, spolu 60,20 €, 3x doporučená zásielka do zahraničia – U. á 2,00 €, spolu 6,00 €, celkom 71,40 €. Povinnosť dedičov zaplatiť súdny poplatok v sume 6,50 € spoločne a nerozdielne odôvodnil právne ustanovením § 2 ods. 1 písm.e/ v spojení s položkou 18a Sadzobníka súdnych poplatkov zák. č. 150/1993 Zb.

Proti tomuto uzneseniu podali v zákonnej lehote odvolanie dedičia R. S., M. H. a R. V. s poukazom na skutočnosť, že v napadnutom uznesení prvostupňový súd uviedol neprávne priezvisko D. A. H. – S. H., nesprávnej jej dátum narodenia, ako aj adresu jej trvalého bydliska a zároveň namietali, že bolo povinnosťou súdu pri vyporiadaní dedičstva po poručiťke vychádzať z pôvodnej výmery nehnuteľností, ktoré ku dňu svojho úmrtia vlastnila podľa testamentu, v roku 1991. Navrhli napadnuté uznesenie zmeniť alebo zrušiť. Dedičia ďalej namietali výpočet výdavkov poštovného 13x obyčajná zásielka (5.20,43x doporučená zásielka = 60,20 €, 3 x U. = 6 €, spolu 71,40 €), keďže toľko doporučených listov nedostali s tým, že list pred 10 až 20 rokmi nestál 1,40 €. Ďalej namietli nesprávne uvedené meno L. V. v napadnutom uznesení ako L. a namietli nesprávnosť prihliadnutia súdom prvého stupňa na platnosť závetu, ktorý platnosť nadobudol v deň jej smrti. Žiadali z dedičského podielu A. P. odpočítať dva rodinné domy v centre Ž. a dom na D. a žiadali skrátiť, resp. nulovať jej dedičský podiel, keďže dedička si svoj podiel na dedičstve prevzala a násilne vynútila od poručiťky počas jej života. Odvolatelia z dedičského podielu A. P. žiadali odpočítať náhradu za vzniknuté trovy podľa uznesenia 10 C 130/2003 v sume 3 810 Sk podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. pre K. V.

Odvolatelia doplnili odvolanie písomným podaním zo dňa 28.3.2012 (na základe uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 2. marca 2012 č. k. D 35/1993-399), v ktorom uviedli, že navrhujú napadnuté uznesenie zmeniť alebo zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie podľa § 205 ods. 2 písm.d/, f/ O.s.p. z dôvodu, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedli, že tvrdenie prvostupňového súdu v napadnutom uznesení, že poručiťka zomrela ako vdova so zanechaním závetu a listiny o vydedení nie je pravdivé, nakoľko poručiťka zanechala iba závet, v ktorom vydedila svoju najmladšiu dcéru A. P.. Nesprávne právne posúdenie odvolatelia videli v tom, že podľa zákonov platných v čase písania

testamentu, dňa 11.11.1982, sa k dedičskej nespôsobilosti prihliada z úradnej povinnosti ako v dedičskom konaní tak i v spore pred súdom, pričom súd zanedbal svoju úradnú povinnosť, keď neakceptoval závet poručiťky, ktorým poručiťka v súlade s právnymi predpismi vylúčila svoju dcéru od svojich zákonných dedičov a nie opomenula, keďže opomenutou sa závetom stala L. V., potomok poručiťky v prvom rade, ktorá poslednú vôľu poručiťky plne akceptovala, nenamietala jej absolútnu ani relatívnu neplatnosť, avšak v priebehu dedičského konania zomrela, čím došlo v priebehu dedičského konania k úmrtiu zákonného a opomenutého dediča a nie závetného, ako tvrdí prvostupňový súd v napadnutom uznesení. Z uvedeného dôvodu potom prvostupňový súd nesprávne posudzoval z titulu opomenutého dediča, keď mal za to, že ak sa účastník nedovolal absolútnej neplatnosti závetu, je listina v časti závetu platná a dedička opomenutá touto listinou sa dovolala relatívnej neplatnosti. Podľa ich názoru prvostupňový súd pochybil tiež tým, že v odôvodnení svojho rozhodnutia apeloval na relatívnu neplatnosť testamentu, nakoľko si dostatočne neuvedomil a prehliadol rozdiel medzi žalobou o určenie, že dôvod vydedenia nie je daný a žalobou o určenie neplatnosti právneho úkonu, ktorý dedička podala z dôvodu pochybností, ktoré vznikli na dedičskom konaní, t. j. či v tejto časti právny úkon závetu je neplatný, pretože svojím obsahom odporuje zákonu (§ 39 v spojení s § 41 Občianskeho zákonníka), nakoľko ide o úplne rozdielne nároky a to jednak z hľadiska aplikácie hmotného práva, ale aj čo do splnenia hmotnoprávných predpokladov rozhodných pre posúdenie veci. Odvolatelia ďalej uviedli, že i keď napadnuté uznesenie vychádza zo zásady, že pozemky nadobúdajú dedičia, u ktorých sú najlepšie predpoklady na ich obhospodarovanie podľa § 23 ods. 1 zák. č. 180/1995 Z.z., hovorí, že prihliada na možnosti účelného využitia veci v súlade so záujmami spoločnosti, nie je ale dôsledný a uplatňuje ho len na pozemkoch mimo zastavanej obce, pričom podľa § 484 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je prevzatie dedičstva jedným dedičom účelné najmä vtedy, ak predmetom dedičstva je nielen poľnohospodársky podnik, ale aj rodinný domček, aby sa zabránilo drobeniu poručiťkovho majetku na podiely, ktoré sú obvykle príčinou sporov medzi dedičmi a prekážkou účelného a hospodárneho využitia dedičstva a preto v súlade so záujmami spoločnosti nemôže byť rozdelenie zastavaného pozemku so 110 ročným rodinným domom na podiely 34/480 a 2/1440, 34/1440, prípadne 17/96, 24/480, 12/96, 4/72 a 1/288, 8/360, 8/120 s tým, že ako spoludedičia nechcú byť do budúcnosti v režime takéhoto podielového spoluvlastníctva na starom dome a zastavanej ploche, keď nie je možné reálne rozdelenie medzi spoluvlastníkov, podľa výšky ich podielov. Poukázali na skutočnosť, že predmet spoluvlastníctva je nedeliteľný podľa charakteru stavby, keďže ide o ucelenú nehnuteľnosť, pričom celoročnú údržbu o túto

nehnutelnosť zabezpečovala dedička K. V. a to na vlastné náklady a preto mali za to, že dom, zastavané plochy a nádvoria a k nim prísluší záhrada, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území K., zapísané na Liste vlastníctva č. X., parcela číslo X., záhrada o výmere X. m², List vlastníctva č. X., parcela číslo X., zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m², List vlastníctva č. X., parcela číslo X., zastavané plochy a nádvoria vo výmere X. m², sú reálne nedeliteľné a má ich nadobudnúť dedička K. V. s tým, že v prípade predaja tejto nehnuteľnosti, bude povinná vyplatiť dedičov z kúpnej ceny v ich zákonných podieloch.

Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie dedička A. P., ktorá namietla nadobudnutie celého objemu : záhrady, ornej pôdy, lesných pozemkov, trvalé trávne porasty – jediným dedičom, R. V. z dôvodu, že je proti drobeniu pôdy a žiadala adekvátnu výmeru k jej podielu z celkového dedenia a to parcely v celosti, bez určenia bonity alebo hodnoty pôdy. Vo svojom odvolaní uviedla, že záhrada, zapísaná na Liste vlastníctva č. X., ktorú v celosti nadobudla dedička V., je súčasťou pozemku LV X. a X. a žiadala, aby aj LV č. X. bol rozdelený medzi sedem dedičov. Namietla, že v napadnutom uznesení absentuje vyporiadanie hnutelných vecí a žiadala, aby dedením po poručiťke získala obrazy, niečo z porcelánu, striebro, šperky. Poukázala na skutočnosť, že LV č. X., X., X., X. zdedila rozhodnutím D 282/78 v celosti v čiastke dom Č. v cene 15 000 Sk a 2 982 Sk. dedička P. doplnila svoje odvolanie (na základe uznesenia súdu prvého stupňa zo dňa 2. marca 2012 č. k. D 35/1993-401) podaním zo dňa 29.3.2012, v ktorom uviedla, že do dedičského konania nebol zahrnutý dom a žiadala o jeho doplnenie, keď ho zdedila na základe dedičského rozhodnutia sp. zn. 2 D 282/78 a zároveň žiadala dediť adekvátnu výmeru ornej pôdy, či lesných pozemkov a trvalého porastu, keďže podľa jej názoru nie je mysliteľné, aby jeden dedič dedil X. m a z toho viac ako 1/3 (X. m) pri centre Ž., pri hlavnej stanici a preto uviedla, že chce dediť svoju zákonnú čiastku (X. m) a to parcelu PKV č. X., parcela číslo X. o výmere 1 063 m alebo PKV č. X., parcela číslo X. o výmere X. m, alebo List vlastníctva č. X..

Krajský súd v Bratislave uznesením z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 CoD 9/2012 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil, keďže je vecne správne a v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia, a jeho správnymi dôvodmi (§ 219 ods. 1, ods. 2 O.s.p.). Dospel k záveru, že súd prvého stupňa dospel k správne právnemu záveru, keď závet (testament, resp. listinu o vydedení poručiťky) posúdil podľa doterajších predpisov a preto naň neprihliadol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podali dovolanie dedičia R. V., R. S., M. H. a A. P.. Ostatní dedičia dovolanie nepodali. Dovolatelia žiadali napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť alebo alternatívne, aby dovolací súd zmenil rozhodnutie odvolacieho súdu tak, že v časti nehnuteľného majetku vyporiadal dedičov tým spôsobom, že všetky predmetné nehnuteľnosti budú rozdelené podľa podielov jednotlivých dedičov, pretože nesprávnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia spočíva na nesprávnom posúdení skutkového stavu, konanie je postihnuté inou vadou (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) a v konaní došlo k vadám podľa ustanovenia § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Navyše rozhodnutie je svojvoľné a arbitrárne. Odvolací súd ignoroval a neprihliadol na dôkazy o trestnej činnosti testamentom vylúčenej dedičky A. P.. Procesný postup odvolacieho súdu je postihnutý zásadnými vadami, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Dovolatelia sa navzájom vyjadrili k dovolaniam inej strany.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p. – A. P., rod. S.) a M. H., rod. S. – vysokoškolské vzdelanie v odbore právo), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) takisto skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže dovolací súd konať. Zistil, že u dovolateľov R. V., rod. S. a R.R. S. tieto podmienky splnené nie sú.

Podľa ustanovenia § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia, pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

Dovolateľ v dovolacom konaní musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Nedostatok podmienky povinného zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní je možné odstrániť tým, že si dovolateľ zvolí kvalifikovaného zástupcu a k dovolaniu pripojí jeho plnomocenstvo. Ak tak neurobí, a to ani na výzvu súdu, súd dovolacie konanie zastaví.

V danom prípade uvedených dvoch dovolateľov dovolací súd zistil, že títo dovolatelia nemajú právnické vzdelanie a neboli zastúpení advokátom, ktorému by udelili plnomocenstvo na ich zastupovanie v dovolacom konaní (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Súd prvého stupňa vyzval oboch dovolateľov, aby predložili plnú moc udelenú advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní, prípadne doklad o právnickom vzdelaní (č. 1. 504 spisu). Výzvu prevzala R. V. 19.4.2013 a R. S. 23.4.2013 (č. 1. 505 spisu). R. V. zaslala diplom o úspešnom ukončení Univerzity tretieho veku v študijnom odbore právo (č. 1. 536 spisu). R. S. nepredložil plnomocenstvo o jeho zastúpení advokátom v dovolacom konaní. Súd opätovne vyzval dovolateľov na predloženie plnomocenstva výzvou z 21.5.2013 (č. 1. 537 spisu). Výzvy obaja prevzali 30.5.2013 a 31.5.2013 (č. 1. 538 spisu). Požadované plnomocenstvá však súdu nezaslali.

Za daného stavu, keď uvedení dovolatelia na opakované výzvy neodstránili nedostatky plnomocenstva pre dovolacie konanie, dovolací súd dovolacie konanie týkajúce sa týchto dovolateľov, zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.). Vzhľadom na výsledok dovolacieho konania nezaoberal sa otázkou procesnej prípustnosti dovolania (ani vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu). Dovolací súd dodáva, že diplom R. V. o absolvovaní Univerzity tretieho veku v študijnom odbore právo nie je možné použiť pokiaľ ide o svoje zastupovanie v dovolacom konaní v zmysle ustanovenia § 241 ods. 1 O.s.p.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol potvrdzujúcim uznesením. V zmysle ustanovenia § 239 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p., je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide

o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Keďže rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré je napadnuté dovolaním, nevykazuje znaky niektorého z týchto uznesení, nemožno prípustnosť dovolania dovolateľov vyvodit' z ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

So zreteľom na dovolateľkou tvrdený dôvod prípustnosti dovolania sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia dedičky A. P., že v prejednávanej veci jej súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných

dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04).

Dovolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že námietky dovolateľov pokiaľ ide o vady konania (§ 237 písm.a/ až g/ O.s.p.) nie sú dôvodné.

K námietke A. P., že odvolací súd zaťažil konanie tzv. inou vadou konania majúcou za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), dovolací súd uvádza, že procesná vada tejto povahy je relevantný dovolací dôvod, ktorý možno úspešne uplatniť vtedy, keď je dovolanie procesne prípustné (o tento prípad ale v preskúmvanej veci nešlo). Sama tzv. iná vada konania prípustnosť dovolania nezakladá (pre účely preskúmvanej veci vid' § 239 O.s.p. a § 237 O.s.p.).

Dovolateľka napokon tvrdila, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Právne posúdenie je činnosť súdu, pri ktorej na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právnym posúdením veci sa nezakladá procesná vada konania v zmysle § 237 O.s.p. (iba výskyt ktorej v konaní na súdoch nižších stupňov by v danej veci mohol založiť prípustnosť dovolania dovolateľov). Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť (iba) procesne prípustné dovolanie (vid' § 241 ods. 2 písm.c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov ale prípustnosť dovolania nezakladá. Posúdenie, či súdy (ne)použili správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretovali alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodili (ne)správne právne závery, by tak prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné. O taký prípad v prejednávanej veci nejde.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd tvrdených dovolateľmi (§ 237 O.s.p.) a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva ani

z ustanovenia § 239 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky odmietol procesne neprípustné dovolania dovolateľov podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.

V dovolacom konaní dovolatelia neboli úspešní, preto im náhrada trov nebola priznaná (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. augusta 2014

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová